

Onderwaterschip van de FS 35

Ja, nu moest het er toch echt van komen. Op ons onderwaterschip zat een VC 17 systeem. Helaas niet meer toegestaan en ook dusdanig glad dat geen enkel ander verfsysteem erop houdt. De laag VC Offshore die we er twee jaar eerder op hadden gezet ging er met schoonmaken ook al weer bijna helemaal af. Kaalhalen dus en dan een nieuw systeem. Lijkt niet zo heel moeilijk, hooguit bewerkelijk.

Aangezien Maurits een erg drukke baan heeft en ik niet boven mijn hoofd kan werken hebben we een offerte gevraagd voor het schilderen. Kaalhalen zou Maurits zelf wel doen.

Dus onze FS 35 Marlin op de kant gezet. Er waren twee opties voor het kaalhalen. Met heel veel doeken en oplosmiddel of schuren (maar het is erg hard). Toch maar gekozen voor schuren. We mochten de schuurmachine met afzuiger lenen van de havenmeester.

Enfin, drie weekeinden later was hij dan mooi kaal en wit. Wij konden alleen een paar kleine osmoseplekje bij de scheg ontdekken en bij de reparatieplekken bij de kiel. (ooit een andere kiel onder gezet) De havenmeester heeft een vochtmeting gedaan en gaf aan dat het schip wel erg nat was. Niet zo gek aangezien het schip minimaal vijf jaar in het water heeft gelegen. Hij moest dus drogen gedurende de winter.

Na een aantal keren vragen, nog steeds geen offerte voor schilderen in maart. Toen kwam er eind maart het volgende paniekbericht: **HIJ WORDT NIET DROOG!!!!**

Volgens onze expert zat dit in het laminaat en hield de gelcoat het drogen tegen. We moesten het schip dan helemaal kaalhalen en laten drogen en dan weer in de gelshield. Het advies was het schip voor onze vakantie kaal weer tewaterlaten, zodat we er nog wel mee op vakantie konden en dan direct daarna weer op de kant zetten en kaalhalen zodat hij de volgende winter dan wel kon drogen.

Nu vonden we het toch echt wel tijd worden voor een tweede advies. Wij zagen ons zelf dit soort dingen absoluut niet doen en zagen hele visioenen van rekeningen van rond de tienduizend euro. Bovendien stond het schip natuurlijk op de kant en was het moeilijk om hem nog ergens anders heen te brengen.

Na wat googelen terecht gekomen bij een artikel over zelf osmose aanpakken wat in het verleden in de Waterkampioen heeft gestaan. Wij besloten deze man eens te benaderen voor een expertise. De expertise was gedegen en zeer verhelderend. Hij is ruim twee uur bezig geweest en heeft het schip volledig beklopt en met verschillende vochtmeters gemeten. De conclusie was een ruime voldoende en dat het vocht alleen maar in de gelcoat zat en niet eronder. (Hij had meters die op verschillende dieptes meten.) Met een paar flinke zonnige dagen moest het volgens hem wel goed komen. De paar kleine osmoseplekjes goed kaalhalen en uitspoelen en dan opnieuw laten drogen en met epoxy weer dichtsmen.

Wij hebben onze opties overwogen en besloten ons voorseizoen dan maar te laten voor wat het was en het schip te laten drogen. (Helaas geen Terschelling.) Inmiddels een derde partij benaderd die ons een offerte deed toekomen voor het schilderen.

- Romp 7 lagen Gelshield en 2 lagen Interspeed koper
- Kiel: opnieuw de rand kitten
- Kiel vijf lagen Primacon en ook twee lagen Interspeed koper

Totaal 3.200 euro. Dat mocht hij doen, dan gingen wij lekker op vakantie naar Legoland.

Uiteindelijk werd het eind mei voordat het schip eindelijk droog verklaard werd. 16 juni na het schilderen eindelijk te water! Nu konden we lekker weer weg en hadden we tenminste ook weer een naseizoen.

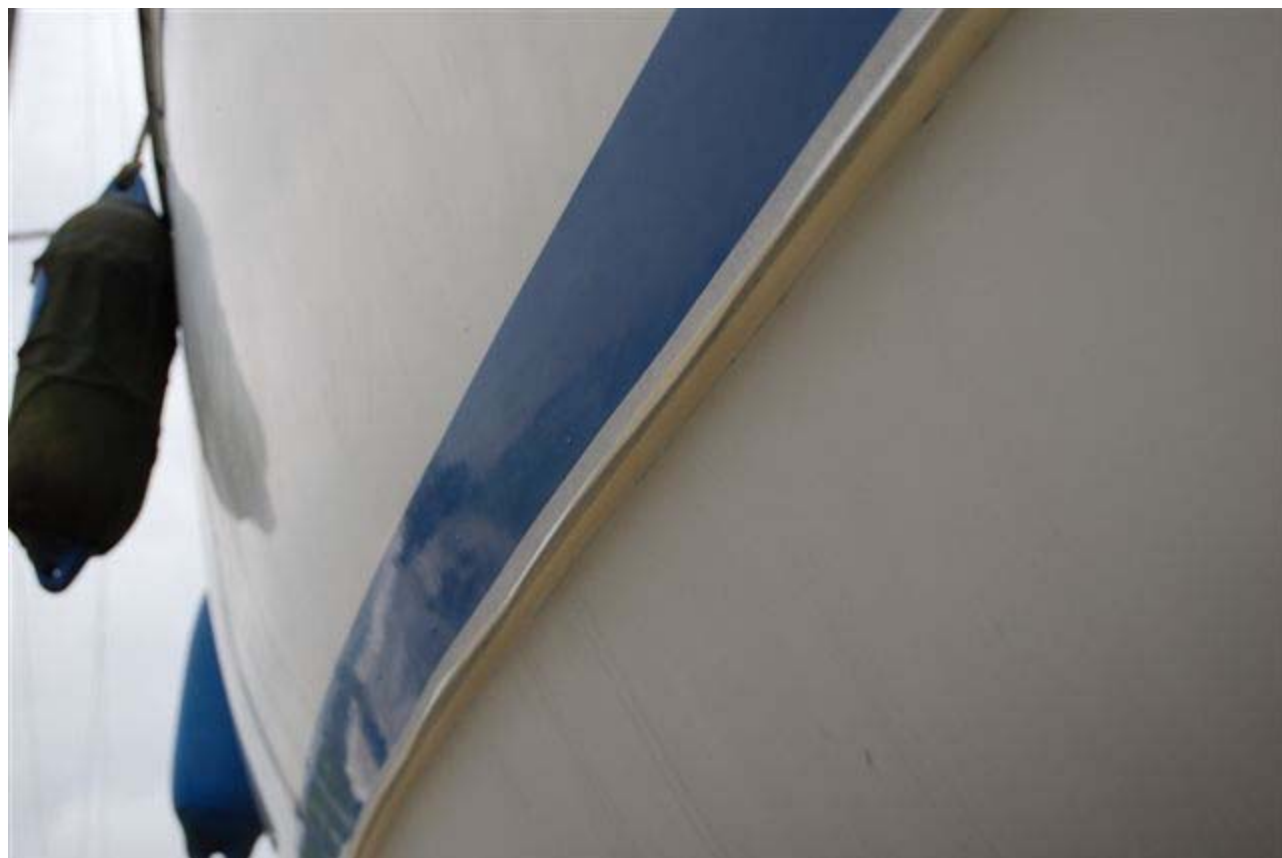
Nicolien Janssen
FS 35 Marlin (1988)

mailto: Nicolien Janssen

Nog wat onderwaterschip foto's van het werk

Schortje als droogrand om te voorkomen dat er opnieuw water langs de romp loopt. (afplaktape als dakje)

Gaatjes gevuld met epoxy

Gaatje onderin roer geboord om het water eruit te laten lopen, zat erg vol, naderhand weer met epoxy dichtgeplamuurd.

Osmoseplekjes op de scheg kaalgeschuurd en goed met water uitgespoel en laten drogen

Kitrand verwijderd en opnieuw gekit

FS 35 Marlin (1988)

Reactie op de kitnaad van de kiel

Hallo Maurits en Nicolien,

Ik heb inderdaad geprobeerd de naad uit te frezen met een frees op de boormachine. Dat werd niks want dat ging veel te grof. Ik heb daarom een oude beitel gebruikt en deze rondom scherp geslepen (niet te scherp) en de naad zoveel mogelijk leeg getrokken.

Het heeft wat zweetdruppels gekost. Maar dit werkte prima. Ik heb natuurlijk eerst zoveel mogelijk kit eruit gesneden met een stanleymes (elke keer het mes goed nat maken snijdt makkelijker).

De kit die ik heb gebruikt is een ms-polymeer van Bison. Deze kit gebruik ik bijna overal voor (niet voor glas) omdat ik daar zeer goede ervaringen mee heb. Vooral met het afwerken en ook omdat deze kit zuurvrij (tast niks aan) is en blijvend elastisch (geen scheurtjes) en is overschilderbaar. Maar dat is voor een ieder persoonlijk denk ik, omdat in de watersport Sikaflex altijd genoemd wordt als er over kit gesproken wordt.

Het opvullen heb ik in 2 keer gedaan. Eerst rondom flink geschuurd, daarna helemaal afgeplakt, de naad bijna helemaal opgevuld (niet te dik), daarna opnieuw afgeplakt, maar ruimer als de eerste keer, en nog een laag kit erover voor een nagenoeg vlakke afwerking.

Nou weet ik alleen niet meer hoeveel tijd er tussen de 2 lagen zat. Volgens mij heb ik de 2e laag de dag erna gedaan. De 2e laag iets dikker bij het afplakband als je dat er dan aftrekt krijg je een iets opstaand randje. Dat werkt perfect dan zit er iets meer kit langs de kant (meer materiaal dus sterker). En als je iets moet afwerken wat in het zicht zit ziet het er ook nog mooi uit. Ik hoop dat dit goede aanvullende informatie is. Als er nog meer vragen zijn dan hoor ik dat graag.

Groetjes van Peter

Peter Cordes